

De meeste reisboeken vertellen opwindende verhalen over bloedstollende avonturen en tragische of hilarische wederwaardigheden. Het bijzondere van Jet Hollemans Stoptrein naar Parijs is dat het zo gewoon is. Jet is gewoon op de trein gestapt – in 2007, 2008 – niet honderd jaar eerder; toen was dat nog wat.

*Alleen is ze bij ieder stationnetje onderweg ook weer uitgestapt en ze vertelt ons wat wij missen nu de HSL al die plaatsjes niet meer wil kennen.*

Dat levert heel gewone verhaaltjes op (dat u ook weer niet denkt dat het paradijs langs het spoor naar Parijs ligt en dat de NS, NMBS en SNCF een complot hebben gesmeed om ons eruit weg te houden).